

[Finansministeren.]

af beskatningen på dyrket jord, så kan man lige så godt med det samme sige fra venstres side, at man ikke vil være med til denne skattereform.

Over for hr. Knud Thomsen vil jeg gentage, at vi er villige til at tage hele problemet om punktskatterne op til en drøftelse og revision. Der er jo som bekendt forskellige andre punkter, der skal drøftes videre vedrørende merværdiafgiften; vi blev jo ikke helt færdige, selv om vi kom et langt skridt.

Jeg er stort set enig i det, som hr. Aksel Larsen sagde; de argumenter og begrundelser, han gav for sin stilling til hele dette problem, også til merværdiafgiften, ligger jo helt på linje med, hvad jeg tidligere har sagt, så det kan jeg helt tiltræde.

Må jeg i den forbindelse rette noget, som blev misforstået forleden dag. Jeg sagde, at når vi fik ophævet skattefradragsreglen, var der ikke i så høj grad grund til at have de store momsprovenuer, og det misforstod hr. Henry Christensen — undskyld, jeg vender tilbage til det, men jeg glemte at svare på det. Det blev nemlig opfattet på den måde, at når vi havde ophævet skattefradragsretten, så kunne vi rigtig sætte den direkte beskatning op, og det var ikke min mening. Min mening med udtalelsen var, at når vi havde ophævet skattefradragsreglen og fået forenklet den direkte indkomstskat, så lå den ikke på så højt et niveau, at den i sig selv gav de voldsomme store problemer, som nødvendiggjorde meget store provenuer af en meroms, for at man kunne reparere på disse vanskeligheder. Det var det, der lå i det, og det er klart, at hvis man ikke ophæver skattefradragsreglen og skal klare de store problemer om marignalbeskatningen inden for det system, vi har nu, så skal der vældige beløb til. I det øjeblik man ophæver skattefradragsreglen eller gør det, som venstre selv var inde på her i sommer, og som helt svarer til en ophævelse af skattefradragsreglen, nemlig at man for indkomststigninger gennemfører ligevægtsskatterne, kan der godt kommet et provenutab, det er indlysende, men man får et skattesystem, som ikke i samme grad som det nuværende nødvendiggør, at vi får disse meget store beløb ind fra moms. Det synes jeg også man skal tage med ind i overvejelserne. Man vil ikke behøve disse høje procenter på 15

og 20, der jo samtidig medfører, at man til sociale kompensationer skal bruge voldsomme beløb.

For hver procent, man går op med merværdiafgiften, vil man jo skulle bruge, jeg skal ikke sige hvor stor en del, men en væsentlig del i hvert fald af de penge, man får ind, til sociale kompensationer, hvis man skal opretholde synspunktet om, at de socialt dårligt stillede grupper i befolkningen ikke skal rammes. Det vil sige, at hver gang man sætter denne procent op, så går en væsentlig del af provenuet til kompensationer, og det kan ikke være rimeligt. Hvis man afskaffer skattefradragsretten og tager væsentlige skridt i retning af en forenkling og udjævning af skalaen som foreslået f. eks. fra radikal side, så bliver der ikke det store behov for disse meget voldsomme momsprocenter.

Hr. Aksel Larsen var inde på et specielt problem, som vi gerne vil se på, nemlig spørgsmålet om fødevarerne. Vi er jo alle sammen, har jeg forstået, enige om, at hvis vi skal have en merværdiafgift, så må den være altomfattende. Vi kan ikke have en merværdiafgift, hvor et stort vareområde ligger udenfor. Det ville måske forekomme os mest sympatisk, om vi kunne sige: vi holder fødevarerne fuldstændig uden for denne merværdiafgift. Men det er fremgået af forhandlingerne i det såkaldte momsudvalg eller skattereformudvalg, at det ikke lader sig gøre. Vi kan ikke indrette skattesystemet fornuftigt og rimeligt, hvis vi ikke har samtlige varer med under meromsen, og derfor opstår problemet om sociale kompensationer, såfremt man ikke på anden måde kan klare problemet vedrørende fødevarerne. Det vil jeg gerne være med til at se på. Jeg har ikke nogen stor tro på, at det er muligt at finde virkeligt gode systemer, der kan klare dette, men vi vil gerne være med til at se på det.

Hr. Hilmar Baunsgaard var jo ved at drage os ind i en finanslovdebat. Det er jo ikke helt urimeligt, for vi har ikke haft nogen rigtig finanslovdebat, og vi står over for et år, hvor vi ved — hvad hr. Hilmar Baunsgaard var inde på — at der er forskellige ting, som måske vil komme til at koste penge. Vi har jo allerede næsten sikkert lønmodtagerfradragets forhøjelse hjemme; det vil koste penge, og der er andre